

ת"פ 4499/10/14 - מדינת ישראל נגד עבד אל פתאח דעיף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 4499-10-14 מדינת ישראל נ' דעיף(עציר)

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה ג'ורג' קרא
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד יוסי קורצברג
נגד

הנאשם עבד אל פתאח דעיף (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יעל מסיקה

גזר - דין

1. ביום 24.3.15 הורשע הנאשם על פי הודייתו בעבירות של תקיפה לשם גניבה (עבירה לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; להלן: "החוק"), גניבה (עבירה לפי סעיף 383 לחוק) וניסיון שוד (עבירה לפי סעיף 403 רישא לחוק).

2. על פי עובדות כתב האישום, שתוקן במסגרת הסדר הטיעון, נכנס הנאשם לחנות בשעת בוקר מוקדמת וביקש מהמוכרת (להלן: "המתלוננת") לפרוט לו מטבע של 1 ש"ח לשני חצאים. הנאשם קיבל את מבוקשו ויצא מן החנות, אך לאחר מספר דקות שב לחנות וטען בתואנת שווא כי המתלוננת נתנה לו מטבעות מזויפים ודרש כי זו תחזיר לו מטבע של שקל אחד. משפתחה המתלוננת את הקופה, הושיט הנאשם את ידיו לעבר הקופה וניסה לקחת מתוכה כסף. המתלוננת נאבקה עמו תוך שהיא אוחזת בידיו בחוזקה, הודפת אותו ומנסה להרחיקו מהקופה. הנאשם הפיל את מסך המחשב לרצפה, משך את הקופה מהדלפק, נטל את הכסף שהיה בה (כ-2,000 ש"ח) ונמלט. כתוצאה מהמאבק עם הנאשם, נשרטה המתלוננת באצבעה.

על פי האישום השני, בשעות הצהריים של אותו יום, נכנס הנאשם לחנות בתחנת דלק ופנה אל המוכר (המתלונן) בבקשה זהה לפרטת מטבע של 1 ש"ח. ושוב, טען בפני המתלונן כי הלה מסר לו מטבעות מזויפים ומשפתח המתלונן את הקופה כדי להשיב לנאשם את המטבע, הושיט הנאשם את ידיו לקופה ולקח ממנה שלושה שטרות של 50 ש"ח. המתלונן תפס את הנאשם בידיו, הדף אותו לאחור והנאשם שיחרר את השטרות שהיו בידיו. בהמשך, ניגש הנאשם מעבר לדלפק, אחז בצווארו של המתלונן, חנק אותו ודחף אותו במטרה להגיע לקופה. המתלונן הצליח להיאבק ולהשתחרר מאחיזת הנאשם וגירש אותו מהחנות.

3. בהסדר הטיעון ביניהם הסכימו הצדדים לטעון במשותף לטווח עונשי של 12 ל-38 חודשי מאסר, כשכל אחד מהם רשאי לטעון על פי הבנתו לעונש בתוך המתחם. הצדדים אף עתרו במשותף להפעלת חמישה עונשי מאסר מותנה התלויים נגד הנאשם כך ש-12 חודשים מתוכם ירוצו במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם והיתר בחופף לו.

4. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם והמליץ על הטלת עונש מאסר של שנה באופן שיתרת מאסר של שנה תאפשר לשלבו בתוכנית גמילה.

ראיות לעונש

5. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לחובתו 20 רישומים פליליים, מתוכם 19 הרשעות ורישום אחד ללא הרשעה בבית המשפט לנוער. הרשעותיו של הנאשם היו בעבירות סמים, אלימות, גניבה, איומים, העלבת עובד ציבור, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ושימוש ברכב ללא רשות ונטישתו. בגין עבירות אלו ריצה 10 עונשי מאסר לתקופות שונות.

6. חמישה גזרי דין בהם הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים לתקופות שונות, כדלקמן:

א. ת"פ (שלום ת"א) 32278-04-10 מדינת ישראל נ' דעיף (1.9.10) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים אם יעבור הנאשם עבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה במשך שלוש לאחר שחרורו ממאסר.

ב. ת"פ (שלום ת"א) 4676/09 מדינת ישראל נ' דעיף (17.4.11) מאסר על תנאי למשך 5 חודשים אם יעבור הנאשם עבירת אלימות בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. ת"פ (שלום ת"א) 8846/08 מדינת ישראל נ' דעיף (12.5.10) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים אם יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג פשע בתוך שלוש שנים.

ד. ת"פ (שלום ת"א) 5399/07 מדינת ישראל נ' דעיף (20.1.10) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים אם יעבור הנאשם עבירה של דרישת נכס באיומים או עבירה של שליחת יד ברכוש הזולת, במשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ה. ת"פ (שלום ת"א) 4615/09 מדינת ישראל נ' דעיף (8.3.10) מאסר על תנאי למשך 7 חודשים אם יעבור הנאשם עבירה של איומים, גניבה, תקיפה לשם גניבה והעלבת עובד ציבור, במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

7. על פי הסכמת הצדדים הוגשו סרטי הוידאו המתעדים את האירועים שבכתב האישום.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש בגבול העליון של מתחם הענישה המוסכם, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים. בנימוקיה לעמדתה זו ציינה כי הנאשם שב ומבצע עבירות, את העובדה כי העבירות שביצע כאן בוצעו תוך תכנון מסוים, את האלימות בה נקט הנאשם, את העובדה כי ביצע את העבירות שבהן הורשע כאן זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר וחרף קיומם של מאסרים מותנים וכן את כל הצהרותיו הקודמות של הנאשם כי הוא מתכוון לערוך שינוי באורחות חייו מהיה מן השפה ולחוץ.

ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 6453/14 **קלימנקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.1.15).

9. ב"כ הנאשם עתרה לעונש שייגזר על הנאשם בגבול התחתון של המתחם העונשי המוסכם ומאסר מותנה כפי שהוסכם.

נימוקיה היו: הודיית הנאשם באה בהזדמנות הראשונה, חסכון בזמן שיפוטי, צפייה בסרטוני האירועים מלמדת כי הנאשם לא פעל מתוך תכנון ולא הצטייד בנשק כלשהו ולא בכיסוי פנים או בכפפות ואף לא פעל מתוך כוונה

לנהוג באלימות, אלא בשל התמכרותו לסמים. בשני האירועים נגרמו תוצאות קלות בלבד.

בהתייחסה למאסרים המותנים הרבים התלויים ועומדים נגדו, ציינה כי הללו הוטלו על הנאשם בהפרש של מספר חודשים, לאחר שלא בוצע איחוד תיקים (בשלושה מתוך חמישה מהתיקים הללו ביקשה המאשימה ענישה חופפת בלבד). בנוסף, עמדה הסנגורית על נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, שהביאו לידי התמכרות לסמים והדגישה כי לראשונה בחייו הנאשם נקי מסמים ומבקש להשתקם. בתהליך הגמילה הנוכחי, הנאשם מגלה מוטיבציה ומעורבות, הוא לקח אחריות על מעשיו והביע אמפתיה כלפי המתלוננים, כפי שעולה מהתסקיר.

לתמיכה בעמדתה הגישה פסיקה.

10. הנאשם עצמו, בדברו לבית המשפט, התייחס לקורות חייו בעטין התמכר לסמים ותיאר כיצד ההתמכרות ליוותה אותו כל חייו. עוד אמר כי כיום הוא מבין לראשונה את משמעות הדברים שעבר ומזה עשרה חודשים הוא מצוי בדרך ארוכה לגמילה מתוך מטרה להציל את חייו. הנאשם הביע צער על מעשיו וביקש סליחה מקורבנותיו.

11. הצדדים בטענותיהם התייחסו למתחם עונשי אחד לשני המקרים.

בנסיבות המקרה כאן הדמיון בין האירועים וסמיכות הזמנים ביניהם, תומכים בהתייחסות לשני המקרים כאל אירוע אחד, הכולל עבירות שונות, כאשר, בסופו של דבר, ובהתאם לסעיף 40(ג) לחוק, ייקבע עונשו של הנאשם תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו לבין סוג העונש, ובהקשר זה - משך תקופת המאסר.

12. ככלל, הערכים המוגנים בעבירות שבהן הורשע הנאשם - מגוונים, והם: אוטונומיות הרצון החופשי, רכושו של אדם, שלמות גופו ובטחונו האישי. מידת הפגיעה בערכים אלו היא משמעותית, שכן הגם כי מעשיו של הנאשם אינם ברף החומרה העליון הן מבחינת מידת האלימות שהפעיל והן מבחינת הנזק הממוני שגרם, לא ניתן לבטל את הבהלה שיש במעשים אלו לזרוע בקרב קורבנותיהם ואת הפגיעה בביטחונם האישי. כמו כן לא ניתן להתעלם מהעובדה כי בשני המקרים, הנאשם לא נרתע ממאבק פיזי תוך הפעלת כוח ואלימות, שעלול היה להסלים ולהסתיים בצורה חמורה יותר. מתסקיר המבחן עולה, כי המניע לביצוע העבירות היה התמכרותו לסמים והצורך לממנה.

13. טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים (12-38 חודשי מאסר) הולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם ואת הנסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל.

ראשית, ומבלי להמעט בחומרת מעשיו של הנאשם, הרי שגם מבחינת הוראות החוק מעשיו אינם מצויים ברף העליון של עבירות מסוג זה. כך, העונש המירבי הקבוע בחוק לעבירות של גניבה ושל תקיפה לשם גניבה הוא שלוש שנות מאסר, ולעבירת ניסיון שוד לפי סעיף 403 רישא לחוק - שבע שנות מאסר.

שנית, עיון בפסיקה מלמד כי משרע הענישה בעבירות מסוג זה הוא רחב ומשתנה בהתאם לנסיבות הביצוע ולסעיפי ההרשעה. נקודת מוצא וייחוס אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. בע"פ 6453/14 **קלמינקו נ' מדינת ישראל** (28.1.15) נדחה ערעור על עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים שהוטל על המערער בגין עבירות של ניסיון שוד (לפי סעיף 402(א) יחד עם סעיף 25 לחוק) ועבירה

של תקיפה הגורמת חבלה ממשית. בית המשפט העליון לא מצא לנכון להתערב במתחם הענישה שנקבע על ידי ביהמ"ש קמא, ככזה הנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל) ולא בקביעת העונש בגדרו. באותו מקרה נסיבות ביצוע העבירות חמורות מאלו שבעניינו כאן, שכן המערער תקף את המתלוננת בעת שהלכה ברחוב, תלש מצווארה שרשרת והיכה אותה במשך כרבע שעה, נמלט מהמקום ונתפס כשברשותו השרשרת והטלפון של המתלוננת. כמו כן, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות ולא במסגרת הסדר טיעון.

ב. בע"פ 6001/13 **קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 33 חודשי מאסר, פיצוי וקנס, שהוטל בגין עבירה של ניסיון שוד מזויין. כבעניינו כאן, ניסיון השוד בוצע בחנות נוחות בתחנת דלק, אולם באותו מקרה בוצעה העבירה באישון ליל תוך שימוש בסכין והפעלת אלימות כלפי המתלונן, והכל כאשר המערער היה שתוי. בקביעת העונש נלקח בחשבון גילו הצעיר של המערער ונסיבות חייו.

ג. בע"פ 2817/15 **דהן נ' מדינת ישראל** (1.7.15) התקבל ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערערים לאחר שהורשעו בעבירות של ניסיון שוד (בנסיבות מחמירות) וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. עונשיהם של המערערים הועמדו על 15 חודשי מאסר, לאחר הפחתת 9 חודשים מהעונשים שהוטלו עליהם בבית המשפט קמא. יחד עם זאת, בית המשפט העליון לא התערב במתחם הענישה שנקבע באותו מקרה ככזה הנע בין 12 ל-36 חודשים. באותו מקרה דובר בשוד של נהג מונית שביצעו המערערים תוך שהם מכים ופוצעים אותו, בשעת לילה מאוחרת. נסיבות אלו, חמורות יותר מאלו הקיימות בעניינו של הנאשם כאן, הן בכך שהוא הורשע בעבירה של ניסיון שוד, שלא על פי חלופת ה"נסיבות המחמירות" והן בכך שהאלימות שהפעיל היתה חמורה פחות.

ד. בע"פ (מחוזי ת"א) **הוקובי נ' מדינת ישראל** (7.7.13) התקבל ערעור על חומרת עונש של 30 חודשי מאסר בגין עבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הרף העליון של מתחם העונש ההולם הועמד על 24 חודשי מאסר (במקום על 30 חודשים) ובגדרו הועמד עונשו של המערער על 18 חודשי מאסר. השוואת נסיבות הערעור לעניינו של הנאשם מעלה כי המדובר בנסיבות חמורות יותר, שכן המערער ביצע את העבירות יחד עם אדם נוסף תוך שימוש במכות וגז פלפל כנגד המתלונן, שנזקק בשל כך לטיפול רפואי ויצא מאשפוז כשהוא נעזר בקב"ים.

14. מן הראוי לציין, כי הגם שבדרך כלל נתפסים מעשי שוד או ניסיון למעשי שוד בחנויות שבתחנות דלק כנסיבה מיוחדת לחומרה, בשל הצורך להגן על נותני שירותים אלו, הרי שבעניינו כאן העובדה כי ניסיון השוד בוצע בשעת יום ולא בשעת לילה, כשהנאשם לא היה מצויד באמצעי כלשהו, מקהה מן החומרה המיוחדת ברגיל לנסיבה זו, ומתחם העונש ההולם משקף זאת.

15. בנוסף, צפייה בסרטוני מצלמות האבטחה בשני המקרים מלמדת, כי המדובר באירועים קצרים מאוד וכי מידת האלימות שהפעיל הנאשם היתה מצומצמת כשבאישום הראשון היא כללה מידה קלה יותר של אלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, שהיתה מעבר לדלפק ובאישום השני, עבר הנאשם אל מעבר לדלפק, נאבק במתלונן ואחז בו מאחור כדי למנוע ממנו לסגור את הקופה. בשני המקרים, האלימות לא היתה קשה וניכר כי שני המתלוננים לא איבדו את עשתונותיהם והתקשרו לדווח על המקרה, כשבמקרה השני המתלונן אף גירש את הנאשם מן המקום.

העונש הראוי בתוך המתחם

16. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ואף מדברי הנאשם עצמו, הנאשם השתלב בפרויקט "ראשית"

המהווה הכנה לקראת תהליך גמילה ארוך טווח והוא לוקח בו חלק משמעותי ואף משמש כמתאם בין צוות התוכנית לבין העצורים המשתתפים בה. שירות המבחן התרשם לטובה מגישתו של הנאשם אולם העריך כי הוא מצוי בשלביו הראשונים של התהליך וזקוק להמשך טיפול אינטנסיבי. על רקע מסקנה זו, לא ניתן - והדבר אף לא התבקש - לחרוג ממתחם הענישה משיקולי שיקום. יחד עם זאת, הירתמותו זו לתהליך השינוי החל מחודש דצמבר 2014 ועד היום תובא בחשבון בגזירת עונשו. לכך מצטרפת התרשמות קצינת המבחן כי הגברת המודעות לבעייתיות במצבו ולדפוסיו לצד התהליך הטיפולי שעבר הנאשם, הביאו לצמצום רמת הסיכון הנשקפת ממנו ולהעמדתה על רמת סיכון בינונית למעורבות בעבירות אלימות שתוצאותיהן צפויות להיות בינוניות.

17. בנוסף, יובאו בחשבון הודיית הנאשם, לקיחת האחריות על מעשיו, החיסכון בזמן שיפוטי בשל הודייתו. שיקול משמעותי נוסף הוא נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן. נתונים אלו לא יובאו כאן מטעמי צנעת הפרט, אולם יש בהם כדי ללמד כיצד הגיע הנאשם למצבו הנוכחי הקשה ולהתמכרותו לסמים לנוכח הרקע המשפחתי הקשה ממנו הגיע, שהצריך הוצאתו מן הבית למסגרות רווחה חיצוניות מגיל צעיר.

18. גם עברו הפלילי הכבד של הנאשם, כפי שפורט לעיל, יובא בחשבון בעת גזירת העונש, כשבתוך כך תובא גם העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות שבהן הורשע כאן, כשמעל ראשו מאסרים מותנים רבים, מבלי שהיה בהם כדי להרתיעו או להניאו מכך.

19. על רקע האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש או אלימות מסוג עוון.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

ד. אני מפעיל את המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם, כולם בתיקים של בית המשפט השלום בת"א ת"פ 4676/09, 32278-04-10, 8846/08, 5399/07, 4615/09 הנ"ל כך ש- 12 חודשים ירוצו במצטבר לעונשו כאן ו-22 חודשים ירוצו בחופף.

סה"כ המאסר לריצוי בפועל 32 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 23.9.14.

ה. פיצוי בסך 1,000 ש"ח למתלוננת באישום הראשון ופיצוי בסך 1,500 ש"ח למתלונן באישום השני. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.15.

ו. קנס בסך 1,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תשע"ו,
06/10/2015 במעמד הנוכחים.
ג'ורג' קרא , שופט, סגן נשיאה